

Can Ataklı

İletişim Bilgileri ▾

canatakli@korkusuz.com.tr

Yayınlanma: 28 Mayıs 2017

Yazarlar - Can Ataklı

Artık kimse güven altında değil

ANALİZ

Artık kimse güven altında değil

“Kirli” bir referandum sonucu Türkiye'nin rejimi gayriresmi olarak tamamen değiştirildi artık. Erdoğan zaten kullandığı yetkileri yeni rejim 2019'da yürürlüğe gireceği halde şu anda rahatlıkla kullanıyor. İki eksiği de yine referandum oyunuyla tamamlandı, hem parti başkanı oldu hem de yüksek yargı üyelerini tek başına belirledi. Böylelikle belki de tarihte ilk kez demokrasi, hukuk ve insan haklarından “halk oyu” ile vazgeçmiş bir ülke konumuna düştük.

Bu durumda da keyfi yönetim her aşamada iliklerimize kadar işlemeye başladı.

Korku en tepedeki bir kişi hariç herkesin yüreğine salındı.

Yüksek hâkimler korku içinde. Artık bırakın hukuku akla ve mantığa uymayan her türlü kararı sanki çok olağanmış gibi alabiliyorlar. Sadece bir kişiden korktukları için, ondan bir itiraz gelmediği sürece de kendilerini güven altında hissediyorlar.

Asker bitmiş durumda. Koskoca Genelkurmay Başkanı bir kişinin hışmını çekmemek için dinci faşist darbe

girişimi hakkında bile tek kelime edemiyor. Sivillerini çekip en tepedekinin yanında fotoğraf vermekten başka bir şey yapamıyor.

Devletin tüm kurumlarının yetkilileri, bu yetkilerini sadece en tepeden gelecek emirlere göre kullanıyor, hukuku akıllarına bile getirmedikleri gibi mantıkla da hiç uğraşmıyorlar, kararları ne kadar mantıksız ve akıl dışı olursa olsun bu sayede başlarına hiçbir şey gelmeyeceğine inanıyorlar.

Medya patronlarının durumu daha da içler acısı. Küçük adamların parmak sallamasından bile korkarak emirleri aynen yerine getiriyor, halkın kafasını sadece ve sadece en tepeye biat ettirecek algı operasyonlarını gönüllü olarak yapıyorlar.

İş dünyası derin sessizlik içinde. Korkudan kimse yaşadığı derin ekonomik sorunları anlatamıyor. Konuşanlar ise ya kendi başarılarını ya da başarısızlıklarını anlatarak durumu kurtardığını sanıyor.

Korku sıradan vatandaşın ise adeta iliklerine işlemiş durumda. Ayakkabı boyacısı bile “dinlendiğinden” şüpheleniyor ya da siyasi bir konuşma yapan olursa “oradan uzaklaşmaya” çalışıyor.

Bütün bu absürd durumun ardında korkunç bir gerçek daha var. Artık hiç kimse, hiçbirimiz güven altında değiliz. Her an saçma sapan, akıllara ziyan bir suçlamayla hapse girebiliriz. Bu kişinin önemli olması olmaması hiç fark etmiyor. Ola ki kendini tepeye yakın hissedenden birinin radarına takılmaya görün. Bir tweet, bir Facebook paylaşımı, tanıdığımız ama cemaatçi olduğunu bile bilmediğiniz birinin telefon etmesi, hatta yarın öbür gün belki kıraathane yerine cafe denmesi bile hapis yolunu açabilir.

Sözcü Gazetesi'nin iki çalışmasının akıl almaz gerekçelerle hapse atılması yukarıda yazdıklarımı doğruluyor.

Var mı itirazı olan?

YENİ ÖĞRENDİM

Yargıda “ikinci” bir FETÖ borsası daha varmış

Bu köşede dün yazdığım “Neden hep zengin FETÖ'cüler serbest bırakılıyor” başlıklı yazım çok ilgi görmüş. Pek çok telefon aldım bu yazıyla ilgili. Arayanların çoğu “Aylara yayılan bölük pörçük tahliye haberlerini okuyunca insan fark edemiyor, ama tahliye edilenlerin tamamı yayınlanınca korkunç tablo ortaya çıkmış” dedi.

Dün arayanlardan biri tanıdığım bir savcıydı. “Bir başka borsa daha var” dedi. “Nedir?” diye sordum.

“Potansiyel zengin FETÖ'cü borsası” cevabını verdi.

Şaşırılmak elde mi? “Bu da nereden çıktı, ne demek potansiyel zengin FETÖ'cü borsası” diye üsteledim.

Anlattı. AKP iktidarı döneminde cemaat çok aktifti. Devletle iç içe geçmişti. İktidar yöneticileri özellikle pis işlerini cemaate yaptırırken öte yandan paralı işlerden de hep cemaat sorumluydu. 2007-2013 arası devletle kim iş yapacaksa mutlaka cemaatten birini bulmak zorundaydı. Hele dış pazarlarda iş yapmak cemaatin kucağına oturmakla eş değerdi.

Bu nedenle Türkiye'de ne kadar varlıklı, iş yapan kişi varsa yolu mutlaka cemaatle bir yerde kesişmiştir. İşte bunu bilen uyanıklar gözlerine kestirdikleri işadamlarına gidiyor ve “Hakkında soruşturma açılıyormuş, ama iyi niyetli savcı ve hâkimler var, böyle saçma sapan davalarla itibarlı işadamlarımızın uğraşmasını istemiyorlar. Ama sizin de biraz fedakârlık yapmanız gerek” diyorlarmış.

Şimdi o işadamını bir düşünün. Cemaatle hiçbir ilgisi olmasa bile geçmişte mutlaka bir iş yapmışlığı var. Dönem belli, kimin kime kazık atacağını bilmek çok zor. Eh parası da var. Ne yapıyor? Fedakârlık tabii.

Bu fedakârlıkların toplamının milyonlarca dolar olduğunu söyledi savcı dostum.

ŞAŞIRDIM

Celal Ülgen bile hayretler içindeyse!

Gecenin yarısı ekranda rüzgârdan uçuşan saçlarıyla kameralar karşısına geçen avukat Celal Ülgen'i dinlerken ne diyeceğimi bilemedim.

Celal Ülgen “45 yıllık meslek tecrübeme dayanarak söylüyorum, böyle absürd bir dava ve gerekçe görmedim, akla hayale bile sığmaz bunlar” dedi.

Söylediği Sözcü Gazetesi'nin iki çalışanının tutuklanmasıydı.

Düşünsenize 7 yıl boyunca Ergenekon ardından Balyoz gibi gerçekten akla ziyan davalarla boğuşmuş, inanılmaz gerekçeleri çürütmek için kendini harap etmiş bir hukukçu söylüyor bunları.

Bizler “Herhalde Ergenekon ve Balyoz gibi davalar bir daha olmaz, herkes gereken dersi almıştır” diye düşünürken, Sözcü davasının bu davalara nal toplattığını görmenin dayanılmaz sıkıntısı içindeyiz.

Sadece Sözcü davası tek başına hukuk ve demokrasinin terkedilmesinin nelere yol açacağını göstermesi açısından dünya hukuk literatürüne girecek kadar önemlidir. Hukukun kötüye kullanılması bu dava ile öğrencilere ders olarak okutulacaktır gelecekte mutlaka.

KOMİK

Dert edelim tabii de yine de gülümseyelim

Yaşadığımız saçmalıklar, halkın göz göre göre kandırılması, Türkiye'nin freni patlamış kamyon gibi baş aşağı gidişi elbette içimizi daraltıyor, sınırlarımızı bozuyor ve hepimizi karamsarlığa itiyor ama yine de moralleri yüksek tutmak, korkmamak, umutsuzluğa kapılmamak ve her şeye rağmen gülümsemek zorundayız.

Bu Pazar da sizler için mizah yazarı İbrahim Ormancı'dan gelen duvar yazılarından bir demet seçtim; Allah'ım ; sen bizi Fetö'nün gazetesi Zaman'da yıllarca yazarlık yapıp şimdi sağ sala cemaatçi diye çamur atan Fehmi'nin yalanlarından kuru.

* * *

“Sözcü susarsa Türkiye susar” sloganı evet tamam ama bence eksik. Türkiye susar, bazıları da nefretlerini kusar!

* * *

Stadyumların ismi değişecekmiş. Korkarım yakında büyüklerimiz hoşlarına gitmeyen isimleri de değiştirirler. Berkin, Özgecan, Kemal topun ağzında.

* * *

Sözcü Gazetesi iftira ve operasyonlara tepki olarak 19 Mayıs'ta boş sayfalarla çıktı. Boş sayfalarla çıkmak, boş kafalarla başa çıkmak adına çok güzel fikir.

* * *

Bazı kişiler için öldüğünde, cenaze namazında imamın “Merhumu nasıl bilirdiniz?” sorusuna “Bilmezden gelirdik”

diyesim var.

* * *

Eski çamlar bardak olmadı belki. Ama eskiden Feto'ya methiyeler düzen Reşat Petek ,FETÖ'nün Darbe Girişimini Araştırma Komisyonu Başkanı oldu.

* * *

Eller gider aya. Biz binemeyiz tramvaya .

* * *

Bazı şarkıcıların “Klibinin adamı” olmadığını düşünmüşümdür hep.

* * *

Sosyal medyada amaçsızca vakit geçirenlere , tasarlayarak zaman öldürmekten dava açmalı bence.

* * *

Yüksek tansiyona karşı kabak birebirmiş. İyi de vatandaş olarak kabağın hep başımıza patlaması tansiyonumuzu çıkarıyor zaten.

* * *

Facebook kullanıcılarının yemeğini bile düşünüyormuş. Ahhh facebook bütçemizi de düşünseydi. Ayımı sonunu zor getiriyoruz da.

 [Can Ataklı Tüm Yazıları için tıklayın](#)

 Loading..